

HLASY Z KVÍČEROVA

Letos poprvé celé barevné!

L.P.
2014

*Věhlasné Kvíčerovské noviny vydává spolek
Proč bychom se v Kvíčerově nezasmáli!*

V HLASECH SI MIMO JINÉ PŘEČTETE:

BOUŘE A VZTEK V KLUBU
NEŽEŇME SE!!!

SOUTĚŽ O NEJVVYŠŠÍ TRÁVU JE ZATÍM NEROZHODNĚ

PODROBNÝ KULTURNÍ
PROGRAM ČIMELIC, HUSTOPEČÍ,
ŽABOVŘESEK, A DALŠÍCH NÁM
SPŘÍZNĚNÝCH OBCÍ Z CELÉ ČR

KVÍČEROVŠTÍ OCHOTNÍCI
ZKOUŠEJÍ SVŮJ NOVÝ KUS
TAJNĚ ZA ZAVŘENOU
OPONOU

VYLUŠTĚNÍ KVÍZU:
KRAJSKÝ PŘEBOR,
A TŘÍDA, B TŘÍDA

NAŠEL SE
VLASTNÍK MLÍKARNY

PIVNÍ REKORDY
KVÍČEROVSKÝCH PIJÁKŮ JSOU
PODLE SVĚTOVÝCH EXPERTŮ
NEPŘEKONATELNÉ

HLASY Z KVÍČEROVA
VYHLAŠUJÍ VÝBĚROVÉ
ŘÍZENÍ NA ŠÉFREDAKTORA

PRVNÍ AKCE NA DAROVANÉM
ŠPEJCHARU:
ETC - VLÁDA MIŠÍK A JEHO
ŠPEJCHAR BLUES

DEMAGOG RYCHTÁŘ ŽALUJE
HLASY Z KVÍČEROVA,
PROTOŽE O NĚM V JEHO
POHNUTÉ DOBĚ NENAPSALY
ANI ŘÁDEK

Legenda z Kanady v Kvíčerově

Kanadská rocková
(kvíčerovsky roková) legenda
RUSH zahraje na Ždřině u Číži.
Doufejme, že nová vyhláška o
šeptání v Kvíčerově, produkci této
věhlasné skupiny nezruší, stejně jako vystoupení její Kvíčerovské odnože,
která hraje pod vedením Jana Pytla Antla a dvojnásobného dědky Jardy
Sáně Adama.

Hlasy jsou světové!!!

Kolportér Hlasů
z Kvíčerova David
Puschman přinesl do
redakce Hlasů důkaz
o tom, že Hlasy jsou
světové! Vášnivými
čtenáři jsou tedy nejen
obyvatelé sousedních
evropských zemí
(zejména pak občané
v minulosti v Hlasech
zmíněné rakouské obce
Pichl), či obyvatelé
Severní Ameriky,
ale konečně

i obyvatelé některých
asijských zemí, zejména
Nepálu (v okolí města
Káthmándú). Hlasy
z Kvíčerova tak pomáhají
k propagaci Kvíčerova a
českého jazyka v místech,
o kterých by se Janu
Ámosi Komenskému
mohlo jen zdát!

Pár slov úvodem, tedy úvodník

A je tu Kvíčerovská pouť L.P. 2014. Nikoho patrně nepřekvapí, že to od loňské pouti zase nějak podezřele rychle uteklo. Každopádně, POUŤ je tu a s ní i tradiční Hlasy z Kvíčerova, či Pouťové hlasy nebo Cancálek, jak jim je kdo zvyklý říkat.

Stejně jako předchozí vydání těchto NOVIN, které jsou v odborných kruzích, co do kvality užívaného jazyka, řazeny hned za díla Jiráskova, a co se týče obsahu a světovosti, hned za Herald Tribjün či Nový Jork Times (viz foto na úvodní straně) se i tento ročník rodil v obrovských bolestech. Za vinu to můžeme klást jediné dusné předvolební atmosféře, kdy téměř polovina Kvíčerova kandiduje ve volbách, a řada tradičních přispívatelů nechtěla poškodit kvalitní kandidáty, či sebe sama v očích voličů, a tak do Redakce dorazilo jen mizivé množství příspěvků hodných otištění. O to více musela být zapojena investigativní sekce našeho listu. O otištěných příspěvcích samozřejmě platí to co v letech předchozích. Kdyby se SKUTEČNĚ neudály, tak by si je snad naši redaktoři museli vymyslet. Vytváření mysteriózních, bizarních či absurdních příběhů je skutečně tím posledním, čím by se naše redakce na stránkách tohoto listu chtěla pyšnit.

Proto, čtěte pečlivě, a věřte - nevěřte... toto všechno se událo vod loňský pouti v našem Kvíčerouje.

Výstavba bobové dráhy zahájena!

Naše fotografie zachycují betonáž prvního úseku

bobové dráhy na Záměstí. O výstavbě bobové dráhy bylo rozhodnuto z důvodu

snahy Kvíčerova uspět s kandidaturou na pořádání zimních olympijských her v roce 2030. Bobovou dráhu navrhl francouzský arch. Jaques proslavený návrhem dráhy v Grenoblu. Naše snímky zachycují první zatáčku dráhy nazvanou Panorama-blick.

Výstavbu budeme dále sledovat a v příštích číslech Hlasů

přineseme buď snímky z pokračující výstavby, nebo ze slavnostního otevření dráhy.

Nová rubrika radničních novin

Kvíčerovské radniční noviny budou od roku

2015 přinášet historický dvanáctidílný seriál Kvíčerovské nevěstince. Kvíčerovský písmák a historik Míra Pichl již pečlivě studuje dostupné historické zdroje k dokončení dalšího dílu, přičemž náš snímek jej zachycuje ve Státním archivu v Zámrsku, kterak pročítá rukopis autobiografické tetralogie kvíčerovské kurtizány Evelíny Vocáskové nazvaný příznačně: Bordel.

Spořivý Kvíčerov

Kvíčerovští konšelé jsou opět o krok před okolním světem!

V době, kdy se kvůli hospodářské krizi, nedostávalo peněz do obecního rozpočtu, přišli na to, jak zajistit kvalitní zimní údržbu komunikací, a při tom ušetřit prostředky za pohonné hmoty. Zvolené řešení pak pomohlo umlčet i tradiční kritiky, kteří se nekompromisně u piva obouvali do malé rychlosti zimní údržby. Kvíčerov si tento způsob zimní údržby již nechal ve Švýcarsku patentovat. Vedle úspor se tak do rozpočtu Kvíčerova hrnou prostředky za nákup patentu řadou významných horských středisek v Rumunsku, Bulharsku, či Rusku.

V LETOŠNÍM ROCE ZAHAJUJEME TANEČNÍ KURZY!
ZÁJEMCI, HLASTE SE LASKAVĚ U NÁS!
NE V KOLONILÁLU PURKERT, A NE VE WIKOVU!
NAUČÍME VÁS VŠE!!!
TĚŠÍME SE NA VÁS! VAŠI ŠTAJNEROVIC MAXÍCI.
ZNAČKA: NA ROCK "N" ROLL TANCUJEME POLKU!

Vážený pan radní na scestí života

Jednoho vláhého letního večera v druhé polovině loňských prázdnin pan J. B. (z důvodů choulostivosti celé situace a váženosti dotčeného, říkejme mu raději krycím jménem "Berous" (všichni známe jejich moc!) - shoda s počátečním písmenem jeho příjmení je čistě náhodná). Pan "Berous" notně posilněn výčepní lihovinou a zlatavým mokem, jal se hrstce přisedivších názorně předvést,

kudy vede cesta z jeho tíživé finanční situace (nutno podotknouti, že podobné "přivýdělký" nejsou v řadách naší politické garnitury nikomu výjimečné). Vysvětlil nám, že jde jen o to protáhnout své sportem zocelené tělo mezi případnými mřížemi luxusní nemovitosti, a pak ho od vysněného bohatství dělí jen krůček. Na třetí pokus se mu podařilo, s naší pomocí, dostat se stylem nádech-výdech až za hranici lopatek. Zde se

pravděpodobně projevila následkem obecních žranic a pan "Berous" byl v koncích, a sen o vysněném bohatství se mu rozplynul. Nastoupili jeho kamarádi se sekýrami a sukovicí, a poučeného nešťastníka vysvobodili (bohužel se to neobešlo bez rámusu - ten probudil již spící účastníky akce, a ti měli co dělat, aby své močové měchýře nevyprázdnili předčasně). Budiž tento příběh odstrašujícím případem pro podobně smýšlející živitele rodin.

Nová hvězda na běžeckém nebi vychází

Před několika málo lety známá osobnost polického kulturního, společenského a sportovního života Dáša Hauschková, vyměnila svého strategického partnera. Cílem této výměny měla být pravděpodobně snaha o inovaci a zpestření některých oblastí jejího života.

Když však ztrhaného Jardu Mazače potkáme dnes nebo zalistujeme v archivu a porovnáme jeho sportovní výsledky dříve a nyní, je nám téměř jasné, že své záměry musela Dáša poněkud přehodnotit. A tak v souladu se zkušenostmi starších běžců, kteří svoji běžeckou dráhu zahájili

až v době, kdy jejich úspěchy na poli milostném byly již zcela zanedbatelné, mizivé, případně zcela nulové, usoudila, že je nutné najít si nového koníčka. Tudiž se společně s Jardou intenzívně vrhla na běh, aby si s ním užila alespoň něco. Obdivně musíme konstatovat, že Dáša dosahuje skvělých výsledků a výkonů. Absolvovala i Pražský maratón(!) a každoročně se na všech závodech, kterých se zúčastní, zlepšuje o několik minut. A jestli se tímto tempem bude zlepšovat i nadále, tak za několik roků překročí hranice lidských možností.

My se těšíme, až zanedlouho, při vyhlašování výsledků „Běhu na Hvězdu“ uslyšíme: „Dnes ve své kategorii zvítězila Dáša Hauschková, vítězka Pražského maratónu z r. 2030“. A Dáša tak nebude muset s napětím očekávat, zda ji náhodou vylosují nějakou cenu, ale dojde si pro cenu, která patří jen vítězům.

Žil, žije mezi náma

„No, že vás je konečně vidět Kejranko. Podte, dostala sem nápad. Pudeme si popoudat s Tatynekem Maminkem. Dyť mi sme na něj málem zapomněli. Krapet ho vyzpoudáme a pak to votiskneme v tom cancálku, jak tam maj tu rubriku Žijou mezi námi. Teda měli. Von ji začal psát ten Mazal s tou svou Martinou. Ted' už voni na to nemaj čas a tak jako vždycky se nenašel nikdo, aby vtom poudání pokračoval.“ „Máte recht, Kynysko. Nemusíme tu ftěch Hlasech poudat pořád jen my. Deme ke Krčmě. Snad tam na něj někde narazíme.“

„Hej Tatynek Maminek, dobrý poledne.“ „Já vás sdavit Kejranko a Kynysko. Co vy chtít?“ „Ále, chceme se dozvědět, jak se vám vede. Vědí?“ „Nó docela to ujít, ale jinak já být frustrován, že se na mě zapomenout. A koukám že já se plíst. Já rád, vás vidět.“

„To my vás taky. A co poudáte na ty naše čutálisti? Jak voni padaj a padaj a padaj jak hrušky ztěch stromů?“ „No co já na to říká? Katastrofa. Ale ted' my mít to nový hřiště, stoho pvc nebo jak tomu

říkat, a tak voni moc trénink a tak, a tak to bude asi recht. Voni to nějak zvládnout. Šak ted' v neděli začínat s Hronov. Já jít fandit. To muset být body. Ždyť co je vod toho Kozenka dolu to stát za houbec. Nebo tak nějak se to u nás řšíká. Krapet mě už haprovat paměť.“ „Vo to nic, nám už taky nejde tak, jak by měla, potvora.“

Ale poslouchaj Tatynek Maminek. Co voni poudat tý vysoký trávě tam u tý benzínky a zatím husitským kostelem?

(pokračování na straně 4)

Stručně z Kvíčerova

Domobrana v ulici Pod Klůčkem si zakázala parkování na chodníku

Krčma bez závad, jak zjistila Česká obchodní inspekce

Silnice v Ostašské se nadobro uzavře, nová silnice na Broumov povede přes Malou Ledhuj

Plážoví volejbalisté požadují výstavbu bazénu vedle hřiště

Karel Heřman Škop se vrací do Kvíčerova

V Píkau mají recept na dobré sousedské soužití

Šok! Johnny Miler bez excesu

Krčmasenát v ilegalitě připravuje své rozpuštění

Fotbaloví bafuňáři v exilu

Po sestupu fotbalového Áčka do nižší výkonnostní třídy byl jeden z čelních představitelů vedení fotbalového klubu (Petr Rutar) s chotí viděn na malém horském hraničním přechodu do Polska, an se pokouší narychlo, pěšky a bez zavazadel, opustit republiku. Podle jeho slov hodlá prý v polské Karpaczi požádat o politicko-sportovní azyl, a následně založit fotbalový klub TJ SpartaK-arpacz, jehož prostřednictvím by se v budoucnu pokusil získat zpět pošramocenou bafuňářskou reputaci. Na otázku, zda bude i nadále za hranicemi spolupracovat se svým dlouholetým partákem Jardou Seidlmanem, nám neodpověděl, a jen zahrozil svou francouzskou holí.

Kvíčerováci na K2

Zatímco český horolezec Radek Jaroš, usiloval během uplynulého měsíce o vrchol K2, reprezentanti Kvíčerova již na vrcholu obávané „Kádvojky“ byli před ním. Zatímco Jaroš se o vrchol pokouší tradičně bez kyslíku, Kvíčerováci (Aleš Třešňák a oba Honzové Antlové) na vrchol vylezli nejen bez kyslíku, ale i bez zimního oblečení, a to v období po zimním monzunu!!! Tímto svým činem se pokusili demonstrovat postupující globální oteplování. Snímek byl pořízen šerpou Ang Rita, jemuž výstup na vrchol hradila česká GreenPeace (sponzorovaná ruskými naftařskými oligarchy), jak nám notně pohnutým až plačtivým hlasem oznámil jeden z významných českých eko-teroristů s krycím jménem O3 Malleeck.

Dramatická havárie bicyklistů

K hromadné nehodě bicyklistů došlo v Nizkosrbský, kdy se na svých prvních jarních vyjíždkách střetla vašeň pro bicyklový sport dvou významných spolků, a to Spolku bicyklistů Kvíčerov a Bicyklového spolku ÚDH. Nehoda se naštěstí obešla bez zranění. Přivolání četníci nehodu dořešili společně s jejími účastníky v zájezdním restaurantu U Božky, v jehož blízkosti ke karambolu došlo.

Žil, žije mezi náma

Vždyť to je pro vostudu. Ne?''

„To dobrý nápad. Vona se nemusí sekat. Žďyť vona lehnout sama. A nebýt žádný randál vod těch sekacků. Von ten řšeditel toho závodistiě a školy, a tý Husiti, na to jít vod lesa. Chyba být, že řšeditel podlehl nátlak a nechal ji pokosit. Žďyť děti si hrát v tom na schovat se.“

„No ale že ted' se pořád vymejšlej nový funkce na tom našem radhauzu to není dobrý. Nebo i to jevám recht?'' „To bejt cajk. Pořšádek von muset bejt. A čím

víc post tím víc arbajt a míň nearbajt. Ešťe může bejt referentů na cokoliť víc. A fest, bez těch vyberřšízení. Seš mladej a v Kvíčerov známej? Koukej arbajt na referenta. A klíč voni muset mít vod všech a vodevšeho. To dá rozum. Jak já řšít, pořšádek muset bejt“

„Tak nevím, Tatynek Maminek, estli máte rozum? To ste si dneska nedal žádnou štamprdlíčku? Nebo co? Radši toho necháme a poudejte něco vo sobě!“

„A to teda na just ne. Hele

báby, vy se mi smát jak já mluvit. Tak já vám říct, jak mluvit jedna baba v Sudetech v Braunau. Tak estlipak víte co to je sařita?'' „Co nám to poudáte? To je recht jasný. Sanitka“. „Dobřše, a co je kapik? Ha, oni nevěděť. To být auto pikap. Cheche. Nebát se oni. Já je nezkoušet. Já Vám raděj přšečíst, jak vona psát, abych to nezvorat, mám taj vod ní nějaký písmo. Tak já čtu a pak řšekly, jak to správně. Pozorujte: ... Sem Ti šla nutně tudle pro to výborný kandidovaný ovoce, ale neměli ho, tak (pokračování na straně 5)

Inzerát:

Hledám fotbalové angažmá - 1 nebo 2 liga, popřípadě okresní přebor nebo okresní soutěž. **MÍNUSY** - Věk 40 let, nadváha (dalo by se říci obezita), práce ve 12-ti hodinových směnách, na jaře preferuji tenis, od 5 metrů běh připomínající chůzi, někdy velké nároky na spoluhráče, časté protesty s rozhodčími, již 3 roky netrénuji a nebudu.

PLUSY - obrovská zkušenost (od ČFL po prales), nahrávka, taktika na nejvyšší úrovni, start na míč do 5 metrů kvalitní, přehled a výběr místa, odhad na míč, tolerantní manželka.

POŽADAVKY - po zápase točená limonáda do půllitru (kofola nebo čevená), při závěrečné do kopné nějaký ten dortík, osobní řidič. Hlásit se můžete formou SMS na telefon 777 112 348 (můj manager) Snad jsem na nic nezapomněl. Uvolnění z mateřského klubu za míče pro přípravku. Dalo by se říct takový Jarda Kužel, ale nemějte strach, většinou neplatí: "Když nastoupí špekáček dostaneme na fráček."

Kamil Pacanda Švorčík

Matematický rébus slovní úloha

Kolik metrů musí uplavat Hanýsek Pohlů ve studené vodě v plavecké dráze městského koupaliště, aby mohl tentýž den spokojeně usnout s vědomím, že za každý uplavaný metr zaplatil pouhý dvacetník? Denní vstupné pro dospělou osobu činí v letošním létě pouhých 60 Kč. Náklady za farmaceutické výrobky s léčbou Hanýskova nachlazení z důvodu jeho dlouhodobého pobytu ve studené vodě s tímto spojené nezapočítávejte.

(řešení najdete na této stránce)

A dost!

Na letním zasedání klubu NEŽEŇME SE! zaznělo hodně nechvalných slov na účet Jiřího Heřmana Škopa, který byl dlouhodobě korunním princem tohoto klubu. Abyste tomu rozuměli, Jirka v polovině tohoto července „do toho prásk“, zkrátka „na tajňačku“ se oženil, a potom se s touto skutečností drze pochlubil v radničních novinách. Místo blahopřejných slov směřovaných novomanželům nyní klub NEŽEŇME SE! horečně shání novou „výkladní skříň“ Proto zástupci klubu zahájili jednání s Honzou Národem a dalšími adepty.

Skandál při Vambeřické pouti

Na snímku je zřejmé, že letošní tradiční Vambeřická pouť skončila pro pořadatele blamáží. Reportér našeho listu (na snímku je to ten běžící muž na schodišti) byl dle jeho vlastních slov *vykulenej jako Goro před Tokiem*. Důvodem tohoto velkého překvapení byla malá účast poutníků na letošní pouti. Fotografie z místa, kde se v jiných letech setkaly tisíce poutníků, jasně

ukazuje, že poutníci se (jaksi) nedostavili.

Hlavní představený vambeřické kapituly opustil hranice diplomatického slovníku,

a v souvislosti s malou účastí poutníků hovořil přímo o církevním skandálu století.

Dlouho jsme se pokoušeli odhalit, kam se všichni poděli,

a nakonec se nám to (opět) podařilo! V den pouti panovalo krásné letní počasí, přičemž cestu poutníkům překřížilo letošní otevírání Kvíčerovské plovárny. Všichni poutníci se tak jali oddávat občerstvení, které poskytují vlny na naší plovárně, přičemž svou potřebu duchovní očisty poutníci nakonec ukojili výstupem k Suchodolský kapličky. Představitelé Kvíčerova v omluvné nótě zaslané přímo Svatému stolci do Vatikánu přislíbili v příštích letech načasovat otevření plovárny na chladnější dny, případně na dny nekolidující s Vambeřickou poutí.

Jiráskovo temno

Ctěný vobčany Kvíčerova, Honzu Pytla Antla a Vaška Vídeňu pozval tudle na panáka jeden z největších Čechů. Ne, nebyl to ani Karel IV, ani Jára Cimrman, ale náš slovutnej soused, narodivší se kousek vod Kozinku po toku Metuje, Lojza Jirásků. S ohledem na nízkou cenu konzumovaného nápoje (pozn. red.: jehož název tady nesmíme uvádět), však došlo k tomu, že si nikdo z účastníků lihové pijatiky nezapamatoval téma společného několikahodinového rozhovoru. Podle některých zlých jazyků obdobně prožitá situace inspirovala kdysi hrnouskýho písmáka k napsání jeho stěžejního díla Temno.

Žil, žije mezi náma

sem si koupila tuhle plastovou televizi. Dyž jsem Ti pak na ni doma koukala, tak dávali dokumentární film vo těhotných, a tam ukazovaly ty odezvy. No byla sem Ti z toho celá vytresovaná, a tak sem šla raděj do narpy a na počtu. Mám to daleko, tak sem byla ráda, že měl vzal náš soused, ten, co vozí na autě tu urnu, však víš. No řeknu Ti, v tom autě mu děsně smrděl dymíán, tak sem šla rouunou k dochtoroj. Tam na mě sestra musela dát mokrou utírku, abych se jim tam z toho

smradu nesložila. Když sem šla domů, tak jsem měla už hlad, a v krámě jsem si koupila dalajlámeck. Byl tam akorát strarej Korzár, a poudal mě, že v Kvíčerově je akorát zavřená benzínovka. No eště, že Ti mě to řek, páč já měla jet druhej den s naším Mírou na rehabilitace a von si tam chtěl koupit benzín. Taky byli u nás mladý, a já porát říkám tomu ňoučeti, nestrekej ty tvoje prstejčky ke slepicům, nebo tě ten prevít kloune, ale marná snaha. No, budu končit,

mám ted' skřípka a ještě musím dělat tebichy. Měj se pozdrau Pánbu do Kvíčerova!. „Dost dobrá sranda. Ne?“ (pozn. red.: z důvodu redakčního zásahu je překlad dopisu na poslední straně).

„Hele, já nevěděť kolik mít voni čas, ale já muset jít? Já jít eště v Krčma dát pivo a pak vomrknout ten novej pouťovej přehupovač. Potom kouknout na králík u plovárny a citron ve Hvězdě. A nakonec já jít na tu schůzi, co svolat předseda skálolezců Axman.

(dokončení na straně 6)

Rezidenční čtvrť

O tom, že je Kvíčerov ve světě známý, již patrně nikdo nepochybuje. A v kom by snad ještě trochu hlodalo semínko pochybností, necht' si pozorně přečte následující řádky. Kvíčerov se totiž, jako jedno z mála měst na světě jeho velikosti, může honosit rezidenční čtvrtí! Ve vilové čtvrti na úbočí Klůčku se usídlily první dvě

ambasády, a to ambasády Polska (foto dole) a Rumunska (foto nahoře).

V jiné z ulic, hned vedle hřbitova, pak sídlí švédská ambasáda. Jsou to neskutečné věci, a marně se pro to hledá jakékoliv logické vysvětlení. O tom, zda se na území Kvíčerova chystá zřídit svou ambasádu nějaký další evropský stát, nemáme žádné další informace. Situaci na poli kvíčerovské zahraniční politiky budeme i nadále bedlivě sledovat.

Světový unikát v Kvíčerově

V Kvíčerově byl vyloven první sladkovodní žralok na světě! Stalo se tak na Kvíčerovské plovárně den po jejím otevření. Zda byla tato paryba do plovárny vhozena nějakým škarohlídem či vtipálkem, nebo zda připlula do plovárny nátokem z potoka od Suchodolu není úplně jasné. Jisté ovšem je, že žralok vyděsil řadu plavců, jakož i neplavců, a jeho výskyt v bazénu naší plovárny vážně ohrozil přípravu kvíčerovských otužilců, kteří se v ledové vodě připravovali na překonání Rozkoše a kanálu La

Manche. Z pořízené fotografie je zřejmé, že byt' se jednalo o žraloka vzrůstem spíše menšího, mělo s ním co dělat i čtvero statných chlapců ze sousedního Suchodola. Všem těmto odvážlivcům za záchranu života a zdraví všech plavců z naší plovárny děkujeme!!

Zazdění průchodu na náměstí

Jak si jistě mnozí z Vás již všimli, v dolním rohu náměstí mezi Koloniálem Purkert a butikem paní Břeské probíhají čilé stavební práce. Jak zjistil náš list, účelem těchto stavebních prací je zazdění průchodu mezi náměstím a ulicí Nádražní. Zazdění průchodu nařídila podle důvěryhodného zdroje městu Kvíčerov Správa CHKO z důvodu, že stávající průchod hrubě narušoval krajinný ráz zejména při dálkových průhledech na město. Nad tímto tvrzením ochranářů kroutili hlavou nejen oslovení odborníci, ale zejména občané, kteří tuto uličku rádi užívali. Samozřejmě, kvíčerovská šuška si jako vždy hledá své důvody, přičemž pro příklad bezbřehosti lidské fantazie uvádíme dva nejbizarnější důvody zazdění průchodu:

1. Zazdění si objednal drogist Vávra, aby ztížil zákazníkům přístup do konkurenčního podniku, do kterého je vchod kousek pod zazdívaným průchodem;
2. Zazdění si objednali autobusoví dopravci, aby tak prodloužili cestu cestujícím, na zastávková stání, a donutili je tím vyrazet na autobus s větším předstihem, a aby tito nemuseli takzvaně dobíhat na autobusy a přebíhat silnici v místě, kde není vyznačený přechod pro chodce.

Náš list však věří shora uvedené původní verzi o zásahu Správy CHKO, neboť málo kdo na území Kvíčerova má patent na vševědění a všemurozumění, každopádně ouřadové v bývalém Vlachově statku tento patent mají, nebo přinejmenším vědí, kde se nachází. Zapomněli jsme uvést, že po zazdění bude mít barva fasády sytě zelenou barvu, která bude přerušena římsami v tónech šedé. Za Kvíčerov krásnější!

Poděkování:

Děkuji všem, kteří mi pomohli s hledáním a nalezením dvou starších kol, které jsem předloni v zápalu bujarého pouťového veselí se svým kamarádem Matějem Hejlem odložil na nám neznámém místě.

Ondra Hauschke

Žil, žije mezi náma

Prej loni na pouť, jak ta sešlost byla v tý Krčma, tak to prej bejt hrozná prdel. Voni chtít vo tý schůze projednat toho moc a projednat voni prdlajs. Voni všchni usnout, chrápat a nic rokovat. A ten Pášma vytočit jen trši žejdle, který vypít ten Axman.

Jó báby, já zapomněl říct, že já frustrován. Já myslet, že Honza Miler být předsedou toho spolku Nevohnat se! a vono to vypadat, že on dopadnout jako ten Heřman! Oni nevědět, kdo to dělat? Já asi o post se ucházet. Tak zas

my někdy pokecat. Jo?"

„Tak my to s Kynyškou taky vobejdem. My si vočíhnem kšefty, vjetnamský stánky, a někde si dáme tu naši peprmitovou kořaličku! No a snad se uvidíme na tom fotbale. Ať ste zdravej jako řípa!"

**Sponzorem tohohle vejšplechtu je, byla a bude
PIVNÍ POHOTOVOST
VRAŽEDNÉ POBŘEŽÍ s.r.o.**

Petrovy příhody

Následující příhody, týkající se Petra „Kéfy“ Víta, nejsou nikterak nové ani originální, a v minulosti již byly publikovány na stránkách Měsíčníku. Domníváme se však, že nebude na škodu, když je připomeneme v období Kvíčerovské pouti, kdy do našeho města zavítá řada návštěvníků z blízkého i vzdáleného okolí, a Petrův věhlas tak může proniknout i za hranice města nebo dokonce regionu.

Mnozí čtenáři možná vědí, že Petrův synek Matěj patří k nové generaci fotbalových nadějí. Jeho tatík se poměrně pravidelně účastní tréninků i mistrovských utkání, pokud zrovna není vytížen pracovní nebo svojí půvabnou, právoplatnou manželkou Simonou, případně s její pomocí nesnižuje zdravým pohybem na lůžku hladinu alkoholu v krvi po nějakém bujarém večírku.

Při jedné z cest na mistrovská utkání bylo zajímavé sledovat rozhovor mezi manžely Víťovými: „Petře, zabalil jsi kopačky?“ „Ne, kopačky balíš Ty, já balím svačinu.“ „Posledně jsi ale kopačky balil Ty.“ Nemá význam dále v zápisu rozhovoru pokračovat, faktem je, že kopačky přibaleny nebyly. V dnešní době mobilů se však tato maličkost nechá snadno napravit. Po aktivaci části příbuzenstva se nakonec kopačky doma našly a vyzvedly. Podařilo se vzbudit i dědu Krmaše, který po výroční schůzi AMK předchozího večera nebyl po ránu sice ještě stoprocentně čilý, ale dovezl je včas.

Před příštím mistrovským zápasem, který se konal v Machově, byl již Petr obezřetný a baťůžek se sportovní výbavou doma nezapomněl. Neuvedomil si však, že předešlého dne navštívil se synkem „aqua park“ a v baťůžku se místo kopaček nacházely potápěčské brýle. Naštěstí to z Machova do Police a zpět netrvá dlouho a vše se opět stihlo napravit včas.

Před turnajem v Broumově za jedné zimní neděle, když se trenéři začali shánět po nepřítomném Matějovi, se ozval v mobilu jednoho z nich Petrův hlas: „Stojím před halou v Hronově a hala je zamčená“. V tento čas nebyla na trase žádná objížďka a Petr se svým synkem dorazil ještě před zahájením turnaje, navíc s batohem plným „lahváčů“. Jako jediný ze všech účastníků nevěděl, že občerstvení je po celou dobu konání turnaje zajištěno.

Tyto drobné příhody jsou sice malou nepříjemností ve fotbalovém životě Víťových, ale uvádíme je také proto, že tříbí Petrův charakter. Před časem se něco podobného stalo jeho kolegovi. Ten slíbil na jedno vzdálenější místo dopravit babičku, ale až v cíli cesty si uvědomil, že ji zapomněl vyzvednout. Zavolał proto Petrovi, ten jeho babičku vyzvedl a ochotně a zcela nezištně ji dovezl na místo určení, vzdáleného několik desítek kilometrů od Kvíčerova.

Díky svému vnukovi Matějovi se občas na fotbalovém tréninku nebo zápase objeví původně zapřísáhlý nepřítel fotbalu, Jirka Krmaš. Jeho zeť Petr jej musí poslouchat, neb mu před lety dal do péče svoji dceru Simonu. A tak když děda rozhodne, že se pojede na trénink do Suchodola na kole, musí jej Petr poslechnout. Děda, coby vášnivý motorista, má jen omezené možnosti doplňovat tekutiny pomocí zlatavého moku. Když se ale již tato příležitost naskytne, je nutné ji důkladně využít. A tak po oficiální části tréninku si vnuk Matěj, jako správný fotbalista, ještě tréninkové dávky přidával. A jak přibývaly střely na bránu, tak přibývaly i čárky na účtě. Jen díky svědectví několika ctihodných občanů suchodolských, kteří museli vyvinout nemalé úsilí, aby zajistili správný úhel osy Jirkova bicyklu a rodné hroudy, víme, že cesta domů nebyla zcela jednoduchá.

Z bezpečnostních důvodů, vzhledem ke zvýšenému automobilovému provozu Suchodolem vlivem objížďky na Broumov, tak pro letošní rok vedoucí „Suchodolské restaurace“ nechal v době konání tréninků malých polických fotbalistů objekt raději zavřený. Znavení, případně bloudící turisté a cykloturisté tak musí v úterní odpoledne či podvečer pouze polknout suchou slinu a vydat se hledat vhodné občerstvení na jiné místo našeho regionu. Petrovy příhody tak přinesly nejen mnoho dobra, ale bohužel i následky méně příjemné a chvályhodné.

Trenérská strategie

Světově proslulí fotbaloví trenéři jako Portugalec Mourinho, Němec Löew, Holanďan van Gaal nebo Češi Karel Brückner, či Lukáš Lorenc, jsou známi svými nečekanými trenérskými tahy. Jsou tak příkladem pro staršího trenéra mladší přípravky Kamila Švorčíka, který se snaží budoucnost polické kopané zajistit i prostřednictvím strategických tahů, pojatých v širších souvislostech. Již v předchozích letech totiž usoudil, že při výchově mladých fotbalistů je velmi důležité udržovat přátelské vztahy s jejich rodiči, zvláště pak maminkami.

Při pořádání „Fotbalové školičky“ v loňském roce proto přes den šetřil svého trenérského kolegu, malým fotbalistům se intenzivně věnoval celý den téměř sám, a sám večer padl vyčerpáním. Před tím však stihl zosnovat přátelské posezení s maminami, na které nasadil svého odpočatého kolegu Vojtu Kvapila. Podobně jako na fotbalovém Mistrovství světa holandský trenér na penaltový rozstřel nového brankáře či německý trenér ve finále náhradníka za unaveného střelce Kloseho. Těmto trenérským hvězdám tah vyšel, Kamilovi však bohužel ne. Jeho trenérský kolega si byl sice vědom důležitosti svého poslání, je to však člověk spíše plachý, při rozhovorech s děvčaty se pýřící, a tak očekávání do něho vkládaná, nesplnil. Dalo by se říci, že zklamal. Jeho verbální projevy nezaujaly a pokusy o projevy pěvecké byly neúspěšné. Pro přítomné maminy bylo vše tak silným zážitkem, že si jej bohužel pamatují dodnes. Při dalším ročníku „školičky“ se již možnosti přátelského posezení zcela vzdaly a zdaleka se mu vyhnuly s tím, že musí jít brzy spát, neb ráno nastupují do zaměstnání.

Tato trenérská strategie se tudíž zcela minula účinkem. A jestli se mamky současných Kvíčerovských nadějí přestanou na základě tohoto zážitku zcela zajímat o dění v Kvíčerovském fotbalovém hnutí a své ratolesti přestanou směřovat na tréninky, je zde vážné nebezpečí, že kluci začnou chodit po vzoru současných polických fotbalistů na Žďěřinu místo na hřiště. Budoucnost Kvíčerovské kopané je tak i nadále v ohrožení. A to vše kvůli jednomu dobře míněnému, ale špatně provedenému trenérskému tahu.

Nechutná předvolební kampaň

Našemu listu se podařilo doslova ukořistit návrh volebního billboardu, jakým se chce ve volební kampani do přízně voličů vetřít současný místostarosta Kvíčerova. Z nevinné fotografie zneužívající k vyslovení starostenských ambicí informačního systému Adršpašských skal prý bude doplněn text: „Přes mrtvolky ke světlým zítřkům!“ nebo „Za Kvíčerov s lidskou tvář!“. Odborník na volební kampaně, Arnošt Jebavý, z Centra pro ovlivňování veřejného mínění, míní, že by první z hesel mohlo oslovit voliče, kterým jsou lhostejné morální hodnoty, kteří by byli schopni volit i bývalé příslušníky STB, zatímco druhým z hesel by mohl uspět u mladých matek, či seniorů. Necháme se sami překvapit, kterou cestou se Heřman na konci léta vydá.

Jinou cestou se pak v rámci kampaně vydala současná starostka.

FILM IDA

Ida na plátně, celovečerní dokumentární film uvedený v hlavní soutěži na letošním 49. filmovém festivalu v Karlových Varech sklídl očekávané vavříny a zvláštní cenu poroty. Snímek s podružným názvem Trnitá cesta na rathaus v pohraničí, není však dle nezávislé kritiky nic jiného než předvolební agitka komunální politiky. I díky velmi dobrým osobním vztahům na filmaře zvůčných jmen, ale hlavně vhodně načasované premiéře snímku si tímto hlavní protagonistka zajistila popularitu přímo nadstandartní. Pro občany našeho městečka a spadových obcí se chystá silvestrovská mega projekce tohoto tříhodinového dramatu od 22:45 na obřím plátně zavěšeném pro tento účel na Bůňáku (anténní zařízení na Havlatce). Diváci tak mohou v pohodlí a teple svého příbytku sledovat barevný film, jež hvězd se přímo dotýká.

P.S. Brýle, potřebné ke sledování formátu 3D, si můžete bezplatně vyzvednout v podatelně na rathausu.

Hoši se snažili!

Snímek nám ukazuje, jak to vypadá, když se partička chlapů pravidelně schází u oblíbeného moku na chatičce u lesa za bělskou Picundou. Snímek byl pořízen při výřadu všech vypitých soudků za rok 2013. Výrobce piva, jehož znače chlapci holdují jim, jako projev poděkování, připravil týdenní pobyt v podnikovém hotelu spojený s celotýdenní konzumací vybraných pivních speciálů. Co hoši chystají na rok další, je zatím tajemstvím. I když Jarda Souček nám roušku tajemna trochu poodhalil, když řekl, že mu pivo nedělá dobře, a že i někteří další členové partičky by do budoucna raději holdovali lehčím nápojem, například vínu.

Inzerce: Odborně poradím s montáží nosičů kol na vozidlo, jakož i s instalací kol do těchto nosičů. Pomohu zabránit škodám v místech sníženého průřezného profilu. *Marek Gloser*

Pašunk děti přes Německo

Partička vysloužilých Kvíčerovských fotbalistů s rodinami si vyjela 4.7.2014 na výlet do Rumburku za novou disciplínou, u které již není třeba běhat, pouze přesně mířit a mít cit. Některým to náramně vyhovovalo. Disciplína se jmenuje fotbaltgolf a hraje se jako golf, ale pouze nohama do jamky. Výsledky nejsou zase tak důležité a zajímavé, co je však zajímavé, je návrat domů. Cestu si výletníci krátili přes Německo, většina samo sebou bez pasů, a po překročení hranice zpět do Čech se Barunce Haukové zachtělo na malou. Tak její zodpovědný tatík zastavil za přílehlou zástěnou. Barča si v klidu náruč maminky ulevovala, když za jejich auto přijel, dalo by se říci přilétl transportér cizinecké policie. Všichni se lekli co se děje, naštěstí se prokázalo, že Barča patří rodičům a tak policisti přišli o tučné prémie a zbytek výpravy mohl v klidu pokračovat domů do Kvíčerova.

Letní soutěž s MAMINOU

Najděte muže - díl 2! Kdo najde na přiloženém snímku chlapa, vyhrává účast v týdenním zájezdu s Maminou po světě. Správně odpovědi zasílejte do redakce Hlasů z Kvíčerova: Sluj Českých bratří, Ostaš.

Lehký život Maxe a Minimaxe

Max a Minimax nás přesvědčují, jak lehký mají život ve chvíli, kdy se ocitnout mimo domov, a mimo dosah jejich manželky a matky Renatky. Jak

nám mimo záznam prozradil přímo v Krčmě u píva Max, stav, kdy není v dosahu manželky je tak povznášející, že by bylo možné jej klidně označit za levitaci...

Chuti pana Hanýska

O tom, že v rodině Hanýska Pohla se jeho žena pokouší pevnou rukou zavést režim zdravé výživy, si již štěbetají i vrabci na boudě na Nebíčku. Žel, tato její (v pravdě moderní a pochopitelná) iniciativa se zatím, zejména u Hanýska, míjí účinkem. Hanýsek se samozřejmě doma, jako správný manžel, chová normálně, stravu si pochvaluje, a při častých běžeckých či lyžařských závodech dává své dobré výsledky do spojitosti právě s jídelníčkem, který jeho drahá manželka naplňuje mořskými řasami, zeleninou, kuskusem, cereáliemi, a masem vařeným ve vodě, či v parní lázni. Nicméně, i tak vzorný manžel, jakým je Hanýsek, má své chvíle, kdy podlehe svým nejnižším pudům. Jak zachycuje získaný snímek, Hanýsek se při stravování řídí heslem: Doma chutně, v závodní kantýně chutněji! Ze zdroje, který si nepřál být jmenován, jsme zjistili, že závodní kantýna je skutečně dobře zásobena tučnými a cholesterolu plnými pochutinami, přičemž pan inženýr (míně Hanýsek) patří v této kantýně podle našeho zdroje ke štamgastům.

Ivanka Richterová do významné funkce

V měsíci květnu byla za čestného primátora města Kvíčerov jmenována (na základě přímluvné petice kvíčerovského senior klubu) slovná diva

místního divadelního spolku a celorepublikově uznávaná herečka Ivanka Richterová. Snímek ji zachycuje právě při přebírání primátorských insignií od předchozího primátora Doc. Maxmiliána Steinhoffera. Přejeme jí samozřejmě v její nové roli hodně úspěchů a věříme, že si nové primátorské insignie skutečně (neskutečně) užije.

Kvíčerovská pouť bez atrakcí

Na letošní Kvíčerovskou pouť nedovezla firma pana Janečka žádné atrakce. Tato situace je pro vyhlášenou Kvíčerovskou pouť obrovsky skličující. Jelikož se jedná o informaci starou pouze několik hodin, nemáme k ní žádné další informace, či vysvětlení. Kolotočář Janeček uprostřed trhu vystavěl pouze informační stan, ve kterém se snaží vysvětlit zmateným občanům Kvíčerova důvody absence pouťových atrakcí. V některých kvíčerovských kruzích blízkých vinárně Jardy Čálka jsme zaslechli, že všechny pouťové atrakce byly odcizeny divokými polskými nájezdníky, a nacházejí se nyní v zábavním parku v polských Sopotech. Na druhou stranu umírněná diskusní skupina z Country klubu hovoří o tom, že konvoj atrakcí se zasekl uprostřed rekonstruované cesty v Bukavici, a do doby dokončení stavby nemůže pokračovat v cestě. Každopádně, i náš list není spokojen s informačním šumem a prázdným náměstím, a proto dvojice našich reportérů vyrazila do Prahy za padre Kočkou, aby zpět přivezla pravdivé a úplné informace. Nové informace k tomuto případu vydáme ve speciálním sobotním čísle Hlasů, které vyjde ve pouťový sobotě ráno!

Hotel OSTAŠ vaříme, pečeme, nehrajeme!

Nově otevřený Hotel Ostaš láká Kvíčerovskou smetánku do své hotelové restaurace! Připraveny jsou vynikající konfitované masové speciality tradiční české kuchyně. Podáváme jak obědové menu, tak večeře. Naše letní terasa nabízí grilované speciality, jakož i možné posezení při kávě a sachrdortu! Všechny pokoje jsou připraveny pro přespání hostů z blízkého i dalekého okolí! Otevíráme o pouťovém víkendu, přičemž prvních 20 hostů dostane od nás darem vyjížďku automobilem Praga na vybrané turistické místo v blízkém okolí ve společnosti krásných mladých dam! Zároveň se omlouváme všem Kvíčerovákům i všem pocestným, kterých se jakkoliv dotklo období, v němž jsme upřednostnili forbes a z něj pramenící tučné zisky, před uspokojením zákazníka toužícím po jídle, gurmánském zážitku, a posezení s výhledem do rynku.

Trenérské schopnosti Vojty Kvapila

Po zhlédnutí souboru fotografií, které nám do redakční schránky pod vytesaným kalichem ve Sluji Českých bratří vhodil neznámý dobrodinec, jsme museli s úlevou konstatovat, že je pro Kvíčerov velkým štěstím, že Vojta trénuje fotbalové minižáky a ne třeba kadetky či juniorky. Byť je z přiložených fotografií zřejmé, že Vojta má vlohy k tréninku jiných než míčových sportů, zejména pak gymnastiky. Z otištěného fotoseriálu je vidno, jak fyzicky komplikovaným cvikem může být takzvaný stoj spatný. Figurantka vedená pevnou rukou trenérovou předvádí, že celá věda ve správném provedení tohoto cviku nespočívá pouze ve vzpřímeném postoji, jak jsme se možná někteří z nás učili v hodinách tělovýchovy, ale zejména v mírném předsazení kyčlí (obr. 1 a 2), zatažení žeber a mírném záklonu hlavy (obr. 3), vytrčení prsou (tento obrázek redakce z důvodu ochrany mravní výchovy mládeže neotiskuje). Redakce oslovila odborníci na gymnastiku, paní Jitku Krásnou, která potvrdila, že provedení cviku je správné, a takto provedený stoj spatný by byl

na soutěži vysoce bodován. Současně pak Jitka Vojtovi prostřednictvím našeho listu vzkazuje, že by občasně potřebovala s nezbednou mládeží v kvíčerovské sokolovně pomoci, takže ho v září ráda uvítá mezi žíněnkami, švédskými bednami a kruhy visícími proklatě nízko.

Řezníci měli rekordní rok

Co se týče masné výroby v loňském roce, jednalo se bezesporu o rok rekordní. Na jednom ze snímků vidíte uzenáře a řezníka Ivoše Hambálka, kterak demonstrativně přiváží do hostince Krčma vrchol své loňské produkce jaterníček, jelítek a tlačenek, přičemž číslovka na jeho hrudi odkazuje na množství masa zpracovaného v jeho rodinném závodě. Jeho rodinná firma vloni zbourala a zpracovala (a částečně i sežrala) celých 50 tun hovězího a vepřového masa!!!

Rekordní množství 50 tun zpracovali v našem regionu v loňském roce i další řezníci a

uzenáři, přičemž za čelem oslavy tohoto rekordu byla upořádána drobná trachtace na rynku, včetně přijetí na Kvíčerovské radnici. Bohužel, po každém posvícení následuje půst, a tak je tomu i v roce letošním. Kvíčerovští řezníci a uzenáři si stěžují, že je opravdu letos nějak méně

sviní, než v jiných letech, a na vola prý také člověk téměř nenarazí. Doufáme, že tento stav nebude trvat věčně, a brzy bude opět sviní i volů v našem okolí dostatek!

Oheň ve stodole

To bylo jednoho červnového večera na Stračáku u Efenberků (zřejmě, neboť redakci se nepodařilo zjistit číslo popisné a tím pádem u koho ta žranice probíhala - redakce se omlouvá za malý nedostatek), když jejich příbuzní si povídali, co všechno ten den prožili. Ovšem dle dobře informovaného zdroje docela silně pařili. Zábava super do té doby než někdo volá, že hoří stodola. Všichni přítomní vyskočili a letěli pro belíky a všude bylo slyšet jen zoufalé volání v smyslu jako honem dolů pro vodu, chytlo nám seno!!! Manžel volá na ženu, ona na něj, teta volá na strýce, strýc na tetu, no prostě zmatek. V každém případě se začalo intenzivně hasit všichni popadli všechny belíky i ty co byly plný, a spěchalo se k potoku pro vodu. Fofr to byl hroznej vody všude plno. I ve stodole. Přesto se domácí začali smířovat s tím, že přijdou o dříví na zimu a o to seno co bylo v té stodole. Ovšem pak nastal nečekaný zvrat. Ještě než se stačilo vodou polejt, seno úplně, tak si někdo z hasivších všiml, že vlastně nehoří, ale na jednom ze zaparkovaných bicyklů bliká zadní světlo. Voni totiž nejmladší chasa si odpoledne hrála v kůlničce a zapnuli blikáčku na kole. No a zdálky to vypadalo jako oheň. Jelikož vše dobře dopadlo, tak odpolední posezení se protáhlo na večerní až ranní. **(Poznámka redakce: Pokud se upřeně po dobu 15 vteřin zadíváte na foto, uvidíte blikáčku třikrát zablikat!)**

Překlad dopisu, který dostal Tatynek Maminek

saňita - sanitka
kapik - auto pikap (redakce: ani nevíme jak se to vlastně píše)
kandidované ovoce - kandované ovoce
plastová televize - plazma
odezvy - srdeční ozvy plodu
vytresovaná - vystresovaná
počta - pošta
urna - rakev na autě
dymián - tymián
dochtor - Mudr.
utírka - utěrka
dalajlámek - dalamánek
strarej Korzár - pan Kozár z Pěkova
benzínovka - benzínka
rehabitace - rehabilitace
prstejčky - prsty, prstíky

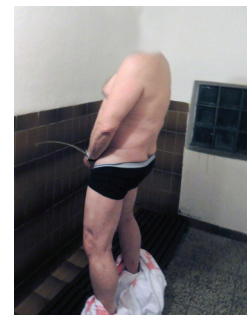
Poradna: Dnes nám radí urolog Safránek

Redakce: Pane doktore, přišel nám do redakce dotaz. Lze z přiložené fotografie usoudit, zda je muž na fotografii po urologické stránce zdravý, či nikoliv?

MUDr. Šafránek:

Mnno, ano.. z fotografie lze usuzovat, že pacientovi táhne na 60 let a skutečně se mu daří dobře. A to nejen po urologické

stránce. Dle zachyceného proudu usuzuji, že se nejedná o nikoho z mých pacientů, neboť tlak je zjevně dobrý. Nicméně z hlediska podrobnějšího vyšetření, zejména prostaty, doporučuji muži, aby neztrácel hlavu a provedl návštěvu urologické ordinace.

Kvíčerovští ochotníci tajně zkoušejí nový kus za zavřenou oponou

Ojedinělé Hlasy z Kvíčerova stojí 10Kč, 0,5 Eura, 1500000 nepálských rupií, 1 USD (0,5 USD přírážka za parník), 1 kanadský dolar (přírážka stejná jako u Amíků)